

Vognladninger gamle Kartofler fra Sverige til Danmark. I Sverige, der har en saa stærk Beskyttelse, at det er saa godt som umuligt for fremmede Kartofler at komme ind i Landet, har de dyrket Jorden, som er betydelig ringere end den danske Jord, og har saa rigeligt med Kartofler, som er et meget vigtigt Næringsmiddel, at de ikke blot har nok selv, men ogsaa kan sælge til Danmark. Disse Kartofler er i Sverige købt til 7—8 Kr. pr. Tønde og solgt i Danmark til 12—14 Kr. Det er der slet ikke noget at sige til, da Omkostningerne maa betaales. Men medens det svenske Folk i Dag kan købe Kartofler til 7—8 Kr. Tønden, maa det danske Folk altsaa, fordi det skal hente Kartoflerne fra Sverige, betale dem med 12—14 Kr. Tønden. Vi kan ikke dyrke dem, der er ingen, der vil give sig af med at dyrke Kartofler til mere end det rene Vinterforbrug, fordi man er klar over, at det er umuligt at faa dem solgt, saa snart de udenlandske Kartofler strømmer ind i Landet. I Sverige har de det svenske Marked til de svenske Varer, de kan dyrke deres Varer i Ro, og de dyrker derfor saa mange, at de kan sælge dem til en lav Pris. Naar de nye Kartofler kommer, er det ganske andre Priser, fra 50 Ø. op til 1 Kr. pr. kg, og disse Penge gaar til Udlandet.

En anden meget stor Indførselsartikel er Frugt. Det er ikke saadan, at vi ikke i Danmark godt kunde avle den Frugt, vi skal bruge, og det er heller ikke saadan, at vi ikke kan avle saa meget, at vi kan sælge den billigt. Det kan vi meget godt. Det viste sig bl. a. i Krigsaarene og umiddelbart efter, da der ikke kunde indføres Frugt fra Udlandet, at der i den Tid blev anlagt store Frugtplantager, som meget godt kunde have leveret de Æbler og Pærer, vi havde Brug for. Men her spiller bl. a. Klimaet ind. Vi kan, fordi vi ikke har Sol nok, ikke faa den rigtige Farve paa Frugten, og naar der i Vinduet ligger Frugt, som ikke har den stærke Farve, og der ved Siden af ligger Frugt, som har den stærke Farve, køber Folk den stærkt farvede Frugt, selv om den er betydeligt dyrere. Efter at disse Frugtplantager nu har staaet i 10—15 Aar, begynder man at rydde dem. Træerne graves op, Konkurrence er udelukket, vi køber i Udlandet betydeligt dyrere og sender vore Penge til Udlandet. Man vil maaske sige: Ja, men vi kunde ikke have Frugt paa denne Tid af Aaret. Jo, det kunde vi meget godt. Vi har paa vor Forsøgsstation Blangsted ved Odense prøvet paa at frembringe lave Temperaturer, og det har da vist sig, at vi

kan opbevare baade Æbler og Pærer til langt hen paa Sommeren. Saa dygtig er den danske Gartnerstand, at hvis vi blot havde et Marked i Behold, kunde vi nok opbevare Æbler og Pærer hele Aaret. Dette er altsaa udelukket paa Grund af de Forhold, vi arbejder under: vi rydder Frugttræerne og saar Korn paa Arealet.

Hvad jeg har sagt om Kartofler og Frugt, gælder ogsaa i høj Grad afskaarne Blomster, Planteskoleartikler, Tomater og Vindruer. For 10—15 Aar siden var der f. Eks. i Nærheden af København bygget ikke saa faa meget betydelige Drivhuse, hvor man dyrkede Vindruer. Man har paa Grund af Konkurrencen fra Holland maattet rydde dem og prøve at avle noget andet i Huset. Der er i det hele taget blevet bygget en Mængde Drivhuse i de senere Aar, men det bliver mere og mere urentabelt, og vi vil komme til at beskæftige færre og færre Arbejdere, hvis vi ikke faar et Marked for vore Varer. Hvis vi kan faa Lov til i Danmark at avle store Partier, skal vi nok sælge billigt. Det er de smaa Partier, der bidrager til at forhøje Priserne.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne nævne Konserves, som ogsaa er medtaget i vort Lovforslag. Konservesfabrikationen i Danmark har i de senere Aar gennemgaaet adskillige Stadier. Oprindeligt var Indførselsafgiften 40 Øre pr. kg eller pr. Daase. Saa blev under Ministeriet Neergaard i 1920—24 denne Told forhøjet fra 40 Øre til 1 Kr., og det havde den Virkning, at medens Fabrikationen af Konserves her i Landet var 1 Mill. kg eller Daaser, steg den i Løbet af et Par Aar til ikke mindre end 4 Mill. Daaser. Det betød meget for det mindre Jordbrug, som nu dyrkede Ærter, Bønner og Gulerødder. Det gav det betydeligt større Indtægt af Jorden og skaffede Arbejde til mange Hænder, og det danske Folk spiste danske Konserves. Men da vi skiftede Regering i 1924, blev Tolden igen nedsat til 40 Øre, og det betyder, at i Øjeblikket kan kun en enkelt Konservesfabrik arbejde, om ikke med fuld Kraft, saa dog nogenlunde, medens de andre ligger mere eller mindre stille og ikke tør tage Kontrakt-avl, fordi der i disse Aar er kastet, har jeg hørt, Millioner kg af franske Konserves herind. (*Dahlgaard*: Det passer ikke!). Ja, om det ikke passer, kan det ærede Medlem jo saa oplyse, men ved at gaa omkring i Forretningerne vil det ærede Medlem kunne se, at der rundt omkring staaar udstillet franske og andre udenlandske Konserves. Imedens ligger vore egne Fabrikker delvis stille, og den Indtægt, de smaa Jordbrugere